

OVERDENKING

Helden in Gods koninkrijk (I)

“Elia was een mens als wij, en nadat hij vurig had gebeden dat het niet zou regenen, is er drieëneenhalf jaar lang geen regen gevallen op het land.” (Jakobus 5:17)

Heb jij dat ook wel eens? Je leest in de Bijbel over Mozes, David, Gideon, Paulus en nog wat van die namen en je denkt: dat waren me toch geweldige helden voor God. Zo zal ik wel nooit worden. Daar ben ik veel te bang voor! Anne van der Bijl - één van Gods helden van deze tijd - heeft mij ooit deze les geleerd: Een held is niet iemand die nooit bang is, maar iemand die ondanks zijn angst toch doorgaat!

Bijbelse helden

In de Bijbel komen we heel wat verhalen tegen van mensen die op een bijzondere manier door God zijn gebruikt. Als je goed leest, ontdek je dat het telkens om mensen gaat, die weten wat het is om (doods)bang te zijn. Bang voor de overmacht van de vijand of voor de consequenties van hun daad of boodschap of voor hun getuigenis van Jezus. Met andere woorden: ook de helden uit de Bijbel waren heel gewone mensen, precies zoals jij en ik (Jakobus 5:17). Sterker nog: de Bijbel lijkt de boel wel op z'n kop te zetten. Wat dacht je van deze uitspraak van de profeet Joel: De zwakke zegge: ik ben een held! (Joel 3:10b) Een paar sterke voorbeelden:

Mozes

Op veertigjarige leeftijd ziet Mozes hoe een volksgenoot - een jood - wordt afgeranseld (Exodus 2:11-15). In een vlag van woede slaat hij de Egyptenaar dood en vlucht hij uit angst voor Farao de woestijn in. Na veertig jaar zandhappen verschijnt God in zijn leven met een bijzondere opdracht. ‘Mozes, ga terug naar Egypte. Ik ga mijn volk bevrijden en jij mag dat aan Farao gaan vertellen!’ (Exodus 3:1-4:17) Mozes wringt zich in alle bochten om aan deze opdracht te ontkomen. Want de angst slaat hem om het hart. Terug naar Egypte is vragen om je eigen dood! Met knikkende knieën vertrekt Mozes naar Egypte. Het is het begin van een nieuwe periode van veertig jaar in het leven van Mozes, waarin hij uitgroeit tot één van de grootste helden van de geschiedenis van Israël.

Gideon

Stel je eens voor. Elk jaar - zo rond de oogsttijd - komen er duizenden Midianieten om alles te roven en een spoor van vernieling achter te laten (Rechters 6:1-6). Wat een angst moet dat in je jonge leven geven! Op een dag heb je jezelf verstopt in een wijnpers om in het geheim wat tarwe te kloppen. Opeens staat er een engel bij je met de volgende mededeling: ‘De Heere is met je, dappere held!’ (Rechters 6:11-12) Soms lijkt God het spelletje ‘Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet’ te spelen. Want God lijkt hier bij Gideon toch echt iets te zien wat hij zelf in ieder geval niet zag. Gideon was een jonge en vooral bange man, maar God kijkt blijkbaar heel anders, want Hij ziet in Gideon een dappere held. Niks geen spelletje. Heel serieus!

Jefta

Opnieuw een richter met een wel heel heftig verhaal. Hij wordt geïntroduceerd als een dappere held, maar de zoon van een hoer (Rechters 11:1). Zijn vader gaat op een dag vreemd en negen maanden later wordt Jefta geboren. Al van jongs af aan hoort hij er eigenlijk niet bij en op een dag krijgt hij van zijn eigen (half)broers en zussen te horen dat hij maar beter kan gaan. Jefta is ongewenst. Hij trekt zich terug in een soort roversbende (Rechters 11:2-3). Aan de buitenkant lijkt hij stoer en hard, maar diep van binnen beeft hij van angst voor al die mensen die op hem neerkijken en afwijzen. Maar God roept hem en maakt van deze gekwetste, bange en verharde man een held in zijn koninkrijk!

Bijbellezing: Jakobus 5: 7-20

*Ik heb mijn God, dat is genoeg,
ik wens mij niets daarneven.
Veel meer dan 't meeste, dat ik
vroeg,
is mij in Hem gegeven:
mijn hoogste goed, mijn troost in
smart,
het enig rustpunt van mijn hart,
mijn eeuwig licht en leven. (Gezang 466 vers 3)*

R.H. Hekman